

عنوان مقاله:

بررسی وکالت بلاعزل در حقوق ایران و مطالعه تطبیقی آن

محل انتشار:

کنگره بین المللی جامع حقوق ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

فرهاد ملک ریسی
ابوذر احمدی

خلاصه مقاله:

امروزه عقد وکالت چه به طور سند رسمی و چه به شکل سند عادی نقش مهمی را در روابط حقوقی اقتصادی مردم به خود اختصاص داده است؛ به نحوی که در دفاتر اسناد رسمی بخش قابل توجهی از اسناد آنان به این نهاد حقوقی اختصاص دارد. مضافا اینکه عقد وکالت بعضا در مقام بیع ظاهر گشته و به استناد ماده 679 قانون مدنی اصطلاحا وکالت بلاعزل نامیده می شود. نکته دیگری نیز قابل توجه و بررسی به نظر می رسد این است که چنانچه شخصی به دیگری برای انجام امری وکالت بلاعزل و با حق توکیل غیر، یا با حق تفویض وکالت بدهد و وکیل مذکور با استفاده از اختیار توکیل غیر و یا تفویض وکالت، انجام موضوع وکالت را به دیگری واگذار نماید، وکالت دوم بلاعزل نخواهد بود و موکل می تواند وکیل دوم را عزل نماید، مگر اینکه وکیل اول حق اسقاط حق عزل موکل را داشته باشد. این مقاله سعی دارد ضمن بیان نظرات برخی از حقوقدانان و فقها شرط عدم عزل وکیل در وکالت را تحلیل و فواید عملی آن را ضمن تایید دیدگاه قانون مدنی در ماده فوق بررسی نماید.

کلمات کلیدی:

عقد وکالت، شرط عدم عزل، لزوم، جواز، مقتضای ذات عقد، اقتضای اطلاق عقد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634003>

